

РЕШЕНИЕ

№ 6843

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в
публично заседание на 22.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева и при участието на
прокурора Балев, като разгледа дело номер **10273** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния
кодекс.

Делото е образувано по жалба на П. М. Ч., [дата на раждане] , гражданин на З.,
ЛНЧ 10000037528 с адрес [населено място] 1592,[жк], [жилищен адрес] ,
ап.26 срещу РЕШЕНИЕ № 679 от 25.09.2012 г. на председателя на Държавната
агенция за бежанците при МС, с което на осн. чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 вр. чл.8 и чл.9 от
ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и
хуманитарен статут. В жалбата се посочва, че административният орган не е
изследвал задълбочено наличието на основания по чл.8 и чл.9 ЗУБ, не е
обсъдил представените от чужденеца писмени доказателства, не е взел
предвид наличието на основание по чл.9, ал.8 ЗУБ предвид сериозното
заболяване на жалбоподателя от епилепсия, което не може да бъде
лекувано в З.. Жалбоподателят претендира съдът да постанови съдебно решение, с
което да отмени Решение № 679 от 25.09.2012 г. на председателя на Държавната
агенция за бежанците при МС. Подробни съображения излага в писмени бележки
от 22.11.2012г.

Ответникът Председател на ДАБ оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за
неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото
доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че П. М. Ч., е гражданин на З., [дата на раждане] в [населено място] – З., вероизповедание – християнин - протестант. В Б. е влязъл легално на 12.09.1989г. с цел обучение – висше образование по „Журналистика“, което завършил през 1996г. Първата молба за закрила до Националното бюро за териториално убежище и бежанци при МС чужденецът подал на 25.11.1997г. В нея жалбоподателят посочва, че обучението му в Б. било заплатено чрез спонсорство на бившата управляваща партия в З., която през 1991г. загубила изборите и е в опозиция. Б. му бил член на опозиционната партия UNIP, поради което властите в З. не биха му позволили да работи като журналист. Посочва, че на 27.11.1996г. по-големият му брат бил убит във връзка с партийната му активност в опозицията. С решение № 2594/21.09.00г. на председателя на Агенцията за бежанци е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на статут на бежанец. Решението е влязло в сила на 05.07.2002г. след съдебно обжалване.

Жалбоподателят подал втора молба за закрила от 17.06.2003г. С решение № 625/19.06.2003г. на интервюиращ орган при ДАБ молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. Решението е влязло в сила на 14.07.2004г. след съдебно обжалване. В интервю рег. № 2435 от 28.06.2005г. пред ДАБ чужденецът за първи път посочва, че желае да се снабди с документ, за да може да посещава лекар. С решение № УП-176/29.06.2005г. на интервюиращ орган при ДАБ производството е прекратено. Решението е влязло в сила след съдебно обжалване на 29.06.2007г., като съдебното производство е прекратено като недопустимо, т.е. не е налице произнасяне с влязло в сила съдебно решение по доводите на жалбоподателя за необходимост от лекарска помощ.

По повод четвърта поред молба за закрила по ЗУБ вх.№ 2108/08.06.2010г., жалбоподателят е регистриран по чл.63, ал.2 ЗУБ на 07.09.2010г. Постановено е решение № УП-125 от 09.09.2010г. на интервюиращ орган, с което молбата за статут е отхвърлена. Със съдебно решение № 860/24.02.2011г. на АССГ, 12 състав по адм.д.№ 7009/10г. е обявена нищожността на решение № УП-125 от 09.09.2010г. и преписката е върната на ДАБ за произнасяне по молбата на П. Ч. от 27.07.2010г. за предоставяне на статут. Съдебното решение е влязло в сила на 24.02.2011г. като необжалваемо. За да обяви нищожността на административния акт, съдът е приел, че същият е постановен при липса на компетентност по време.

Видно от докладна записка на Г.Д. - интервюист при ДАБ рег. № 2435/14.03.2011г. след връщане на административната преписка производството за предоставяне на статут е преминало по общия ред. С чужденеца е проведено интервю рег. № 2435 от 18.03.2011г. По време на интервюто жалбоподателят заявил, че е подал молба до ДАБ през м.юни 2010г. и оттогава няма достъп до лекар във връзка със заболяването му от епилепсия, което било основната причина да се обърне за помощ към ДАБ. Родителите му в З. били починали, нямал никакъв контакт с близки и роднини в З.. От вестниците набирал информация, че в страната му на произход има криза с лекарствата. Изготвено е становище от Г.Д. „главен експерт“ в РПЦ-С.-ДАБ рег. № 2435 от 06.04.2011г. с мнение да се постанови отказ по молбата на жалбоподателя за статут.

Издадено е обжалваното в настоящето съдебно производство решение на председателя на ДАБ № 679/25.09.2012 г., с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, тъй като той не е бил преследван в държавата си по произход по причини на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение и няма риск от бъдещо такова, както и, че няма реална опасност от тежки посегателства оп чл.9, ал.1 ЗУБ. Административният орган е изложил мотиви по чл.9, ал.8 ЗУБ, като е приел, че в страната си по произход чужденецът е получавал адекватно лечение и медикаменти, а от справка реж. № 01-4588/10.09.2012г. на ДАБ ставало ясно, че правителството на 3. участва активно в търсенето на достъп до качествени здравни услуги, като се водят кампании за проблемите и лечението на епилепсията.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 10.10.2012 г., а жалбата срещу него е подадена на 23.10.2012 г. - в преклузивния срок по чл. 149 ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съобразно чл. 145, ал.1, т.1 АПК индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Производството е по общия ред и е образувано на основание чл. 72, ал. 1, т.2, във връзка с чл. 70, ал. 2 ЗУБ. Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган по чл.75, ал.1 ЗУБ и е мотивирано съобразно чл.59, ал.2 АПК. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които са нарушили правото на защита на чужденеца или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Разпоредбите на чл.8 и чл.9 ЗУБ дават легална дефиниция на основанията за предоставяне на статут на бежанец: когато чужденецът 1.основателно се страхува от 2. преследване поради 3. своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. Съгласно чл.9, ал.1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е

изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция;
2. изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание;
3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Установява се от протоколите за проведени интервюта с жалбоподателя, че същият е напуснал легално З. на 12.09.1989г., като мотивира страха си от това да се завърне в страната си на произход поради проблемите, които брат му е имал с управляващата партия на З.. Съдът приема, че спрямо жалбоподателя не е било осъществено преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини. От проведените интервюта става ясно, че същият не е имал проблеми с официалните власти, никога не е бил член на политическа партия или организация, фактът който го доказва е, че легално и безпроблемно е напуснал З.. Установява се от справка рег. № 01-4588 от 10.09.2012г. на Дирекция „Международна дейност и Европейски бежански фонд” на ДАБ, че през м.септември 2011г. лидерът на опозиционния Патриотичен фронт М. С. печели президентските избори в З. и в страната се отбелязва мирно предаване на президентския пост. В паралелните парламентарни избори Патриотичният фронт също печели мнозинство. Властта е предадена мирно на Патриотичния фронт на М. С., слагайки край на две десетилетия управление на Движението за многопартийна демокрация. В първите месеци от президентството С. се опитва да даде нов тласък на антикорупционните действия и да отслаби ограниченията срещу журналистите. Съдът приема, че административният орган основателно е отказал да предостави статут на бежанец. В случая не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1-2 от ЗУБ. В интервютата и в подадената жалба, жалбоподателят не прави твърдения, че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция в страната си на произход. Спрямо него не са налице условията за предоставяне на статут по чл. 9, ал. 1, т.3 от ЗУБ. Съгласно представените справки относно обстановката в З. не са налице критериите за наличие на въоръжен конфликт, тъй като в използваните официални източници не е била открита информация за наличието на организирани въоръжени групи, които да осъществяват контрол върху част от територията на страната. От 1991 г. в страната е въведена многопартийната демокрация като форма на управление, като проведените избори през м.септември 1991г. са спечелени от Движението за многопартийна демокрация. Пред 2011г. властта е спечелена демократично (на президентски и парламентарни избори) от опозиционния Патриотичен фронт. Икономиката на страната бележи ръст и стабилност.

Съгласно чл.9, ал. 8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. За да претендира предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.8 ЗУБ жалбоподателят се позовава на заболяването си от епилепсия. В оспореното решение са изложени мотиви относно болестта на жалбоподателя, като е прието, че същата не е основание по чл.9, ал.8 ЗУБ от проведеното с него интервю ставало ясно, че той е получавал адекватно лечение и медикаменти в държавата си на произход. Съдът не открива подобни изявления

в проведеното с жалбоподателя интервю рег. № 2435/18.03.2011г., още повече, че същият е напуснал родината си на 12.09.1989г. Ответникът се позовава на данни от Интернет, че здравните органи на З. са разбрали необходимостта от кампания срещу епилепсията, свързана с провеждане на консултации и предоставяне на достъп до антиепилептични медикаменти в лечебните заведения. В статията на международното бюро по епилепсия, на която се позовава ответника, изрично е посочено, че в странат е влошено снабдяването с антиепилептични лекарства. В статия на Мичигански държавен университет се посочва, че на юг от С. традиционните системи на вярвания и липсата на достъп до лекарства срещу пристъпите може да влоши тежестта и стигмата на болестта.

Установява се от представени от жалбоподателя в съдебно заседание на 22.11.2012г. писмени доказателства – статия от 07.10.2012г. „Тежкото положение на децата, страдащи от епилепсия”, че З. не е изключение, , когато става дума за митове и вярвания, свързани с хората, страдащи от епилепсия. Според заместник министърът на здравеопазването на страната П. Ч. хората с епилепсия страдат от много големи нарушения на човешките права, накърнявани от дискриминация, стигма и опозоряване. Налице е проблем със снабдяването с антиепилептични лекарства и недостиг на здравен персонал. Статията е в подкрепа на доводите на ответника, че правителството на З. полага грижи за информираност по отношение на заболяването, което обаче все още не е равнозначно на адекватни медицински грижи – чрез предоставяне на достъп до антиепилептични лекарства и обучен здравен персонал. В статия от 06.10.2012г. президентът на Асоциацията по епилепсия в З. се оплакал от недостиг на невролози в страната, от недостиг на лекарства или осигуряване на лекарства на високи цени.

Установява се от статия от 13.10.2010г., че проучване в аптеките на З. показало, че в 50% от тях няма антиепилептични лекарства, като цената на лекарствата за възрастни е между 7 и 30 щатски долара, което е огромна и непосилна цена за замбийците, повечето от които получават по-малко от 1 долар на ден. Епилепсията в З. е 10 пъти повече разпространена от САЩ вероятно поради връзката на болестта с церебралната малария, която е твърде разпространена в по-голямата част на А.. В развиващия се свят (където живеят 80% от хората, страдащи от епилепсия) по-малко от 25 % от хората с активна епилепсия получават адекватно лечение.

По данни от сайта на МВнР на РБ, рубрика „Пътувам за...” обслужването в болниците в З. не отговаря на западноевропейските стандарти, препоръчва се спазване на строга лична хигиена. В страната има голям брой HIV-позитивни.

Установява се от съдебно-медицинска експертиза, изготвена по адм.д.№ 7009/10г. по описа на АССГ, 12 състав, приложено към настоящето съдебно производство, че жалбоподателя П. Ч. получава пристъпи с гърчове на крайниците от ранна детска възраст, като след пристигането си в Б. получавал по 2 – 3 припадъка годишно, предимно през горещите летни месеци. Провежда несистемно лечение с „Т. 3x1 табл.”, получен от Червения кръст, а когато не приема лекарства пристъпите зачестяват до 2-3 месечно. При анализ на медицинската документация по делото вещото лице д-р Б. М. дава заключение, че жалбоподателят страда от епилепсия – големи

тонично-клонични пристъпи с честота 2 -3 пъти годишно, които датират от ранна детска възраст и са с неизяснен произход. Лечението на заболяването е продължително, изисква редовен прием на избрания антиепилептичен продукт с проследяване на плазмените нива на медикамента под ЕЕГ (електроенцефалографски) контрол. Прекъсването на лечението става бавно, най-рано две години след последния пристъп. Внезапно спиране на лечението може да доведе до зачестяване на пристъпите и до епилептичен статут – сериозно усложнение, застрашаващо живота и налагащо болнично лечение.

По изложените съображения съдът приема, че жалбоподателят П. Ч. страда от заболяване - епилепсия, за което в страната си на произход З. не може да получи адекватно лечение. От друга страна евентуално прекъсване на лечение, започнато в Б., би повлияло крайно неблагоприятно на развитието на тази болест, което от своя страна основателно мотивира страха на жалбоподателя от завръщане в страната му на произход. Това обстоятелство се явява „друга причина от хуманитарен характер” за предоставянето на хуманитарен статут на чужденеца по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

Предвид изложеното, СЪДЪТ приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила по издаването му, но са нарушени материалноправните разпоредби на закона, поради което подадената жалба следва да се уважи като частично основателна.

При този изход на спора и двете страни имат право на разноски на основание чл.143 АПК, но не са заявили искане в тази насока.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С., I ОТДЕЛЕНИЕ, 2 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на **П. М. Ч.**, [дата на раждане] , гражданин на З., ЛНЧ 10000037528 с адрес [населено място] 1592,[жк], [жилищен адрес] **РЕШЕНИЕ** № 679 от 25.09.2012г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на осн. чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 вр. чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут **в частта, с която** е отхвърлена молбата му за предоставяне на хуманитарен статут и

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на **П. М. Ч.**, [дата на раждане] , гражданин на З., ЛНЧ 10000037528 предоставяне на хуманитарен статут на основание чл.9, ал.8 ЗУБ при съобразяване на задължителните указания по прилагането на закона, дадени с настоящето решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **П. М. Ч.**, [дата на раждане] , гражданин

на З., ЛНЧ 10000037528 с адрес [населено място] 1592,[жк],
[жилищен адрес] срещу **РЕШЕНИЕ** № 679 от 25.09.2012г. на
председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, **в частта, с**
която е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на
бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14
дневен срок от съобщението до страните за постановяването му
пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: